

Kommuner som huvudmän – ett systemfel i den svenska skolan!

Varje barn har rätt till likvärdig skola och utbildning.

I skollagen och läroplanernas portalparagrafer behandlas skolans värdegrund och uppdrag. Dessa stämmer väl överens med de anspråk och mål som vi föräldrar har för våra barn.

Skollagen föreskriver att utbildningen inom varje skolform och inom fritidshemmet ska vara likvärdig, oavsett var i landet den anordnas. Normerna för likvärdigheten anges genom de nationella målen.

Det kommunala grundskoleindex som vi idag redovisar visar på att det finns betydande skillnader mellan de olika kommunernas ambition för grundskolan.

Dessvärre visar det också att det sker väldigt lite förbättring över tid. De kommuner som rankades bland de högsta respektive de lägsta när indexet, 2006, för första gången presenterades återfinns på ungefär samma placeringar också idag.

Vi ser också betydande skillnader mellan olika kommungrupper men också inom kommungrupperna. Nedanstående diagram visar kommungrupper sorterade efter måluppfyllelse.

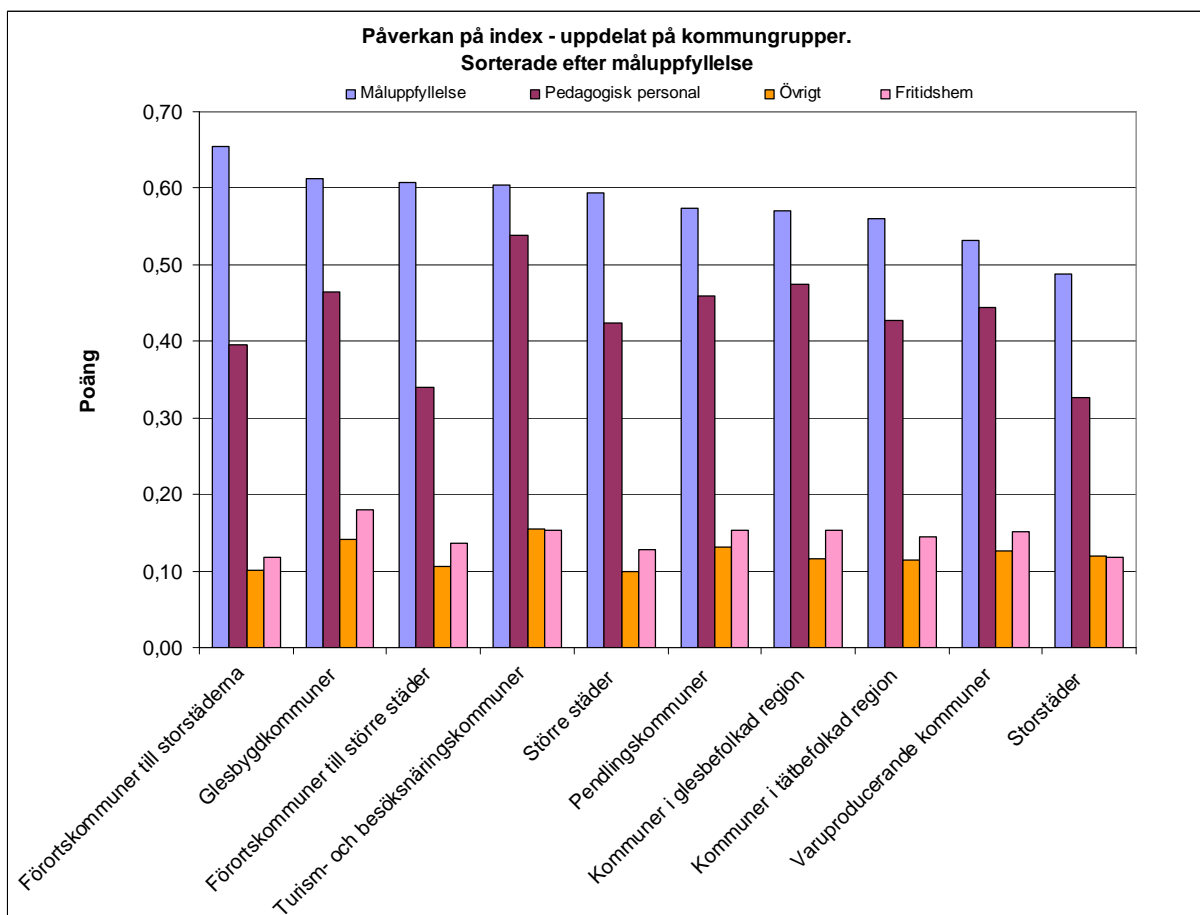

Diagram 1

En intressant iakttagelse är att förortskommuner både till de tre storstäderna och till större städer, dels placerar sig högt, dels placerar sig högre än både storstäderna och större städer.

Men också inom kommungruppen ”Förortskommuner till storstäder” förekommer betydande variationer.

Nedan visas måluppfyllelse omräknat till poäng för samtliga kommuner i kommungruppen.

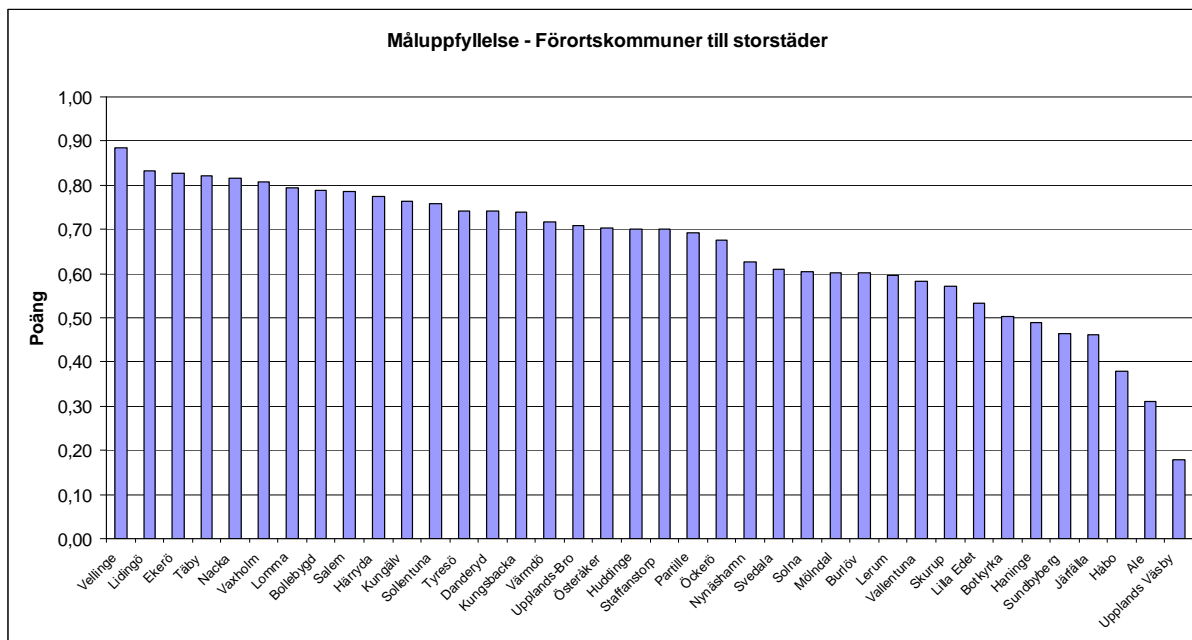

Diagram 2

Poängen består till hälften av verklig måluppfyllelse (andel elev som uppnått kunskapsmålen i årskurs 9) och till hälften av skillnaden mellan ett, utifrån elevernas förutsättningar, modellberäknat antagande om andel elever som förväntas uppnå målen och det verkliga utfallet.

I topp inom kommungruppen återfinns Vellinge och i botten Upplands Väsby.

I Vellinge var det 93 % av eleverna som uppnådde kunskapsmålen i årskurs 9. Det modellberäknade värdet var 87 %. Avvikelsen blir då positiv med 6 procentenheter.

I Upplands Väsby däremot var det 58 % av eleverna som uppnådde kunskapsmålen. Det modellberäknade värdet var 75 % vilket medför en negativ avvikelse med 17 procentenheter.

I Vellinge hade 71 % av eleverna föräldrar med eftergymnasial utbildning samtidigt som samma andel i Upplands Väsby var 49 %.

Andel elever med utländsk bakgrund var i Vellinge 9 % och i Upplands Väsby 28 %.

Förra året gick det 12,5 elever per lärare i Vellinge och 15,5 elever per lärare i Upplands Väsby.

Vi menar att detta visar på ett systemfel i den svenska skolan.

Föräldrars utbildningsnivå och utländsk bakgrund brukar vara de bakomliggande faktorer som anses ha störst betydelse elevens resultat.

Därför är det anmärkningsvärt att Vellinge som, p.g.a. elevsammansättningen, skulle ha ett enklare uppdrag än Upplands Väsby ställer större resurser, i form av lärartäthet, till förfogande än vad Upplands Väsby gör.

Det borde vara tvärt om!

Upplands Väsby har sedan 2006 legat stadigt bland de sämsta kommunerna i indexet och den högsta placering kommunen uppnått de senaste 11 åren är plats 211 (av 290).

Vellinge däremot har över tid visat en positiv utveckling och återfinns i år på plats 39.

Mer information finns på www.foraldraalliansen.nu